

ת"פ 1811/05 - מדינת ישראל-تبיעות נגד נדייר כהן (עוצר)- בעצמו [ויעוד חזותי]

בית משפט השלום בבאר שבע

23 ספטמבר
2020

ת"פ 1811-05-20 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר)

בפני כב' השופט איתן ברסלר-גונן, סגן נשיא
המאשימה
מדינת ישראל-تبיעות נגד
ע"י ב"כ עוזד ליטל פרץ

נגד

נדייר כהן (עוצר)-בעצמו [ויעוד חזותי]
ע"י ב"כ עוזד דוד אביטן

הנאשם

גזר דין

ההרשה ונסיבות המקירה

- הנאשם הורשע, על סמן הודהתו בעבודות כתוב אישום מותוקן בעבירה של הריגת בעל חיים, לפי סעיף 451 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"].
- נסיבות המקירה הן שביום 27.4.2020 בערב לקח הנאשם את כלבה של המטלוננת לטיש ברחוב בבאר שבע והכה את הכלב בבעיטות עד שהרגו.
- הנאשם הודה במסגרת הסדר דין והצדדים טענו באופן פרווך לעונש.

ראיות וטייעוני הצדדים לעונש

- תמצית ראיות וטייעוני ב"כ המאשימה לעונש
- ב"כ המאשימה הגישה את תמונה הכלב [ת/1] וכן את עיקר טיעוניה בכתב [ת/2].
- במסגרת הטיעונים לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכיהם המוגנים של חייהם, ביטחונם ובריאותם של בעלי החיים, הגנה על החילש וחסר ישע ועמדה על הצורך להוכיח את המעשים הנוגדים את המוסר ומשחיתים את הנפש. נטען כי מי שפוגע בבעל חיים סופו שיפגע גם בני אדם וכי המעשים של הנאשם מתארים אכזריות שכלה רצח רוע כלפי הכלב שהוא חברו הטוב ביותר של האדם משחר ההיסטוריה. לטענת ב"כ המאשימה לאקשה לדמיין את הסבל ויללות הכאב הקולניות שנמשכו מהכלב בעת שחבט בו הנאשם עד שנפחה את נשמתו.
- ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקין דין ועתרה לקבע מתחם עונש הולם שנינו בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם עתרה המאשימה לגזר את דיןו של הנאשם בחלק הנמור לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתייע, פיצוי

لمתלוננת וקנס לזכות הקרן למען בעלי חיים. עוד עטרה לחיב את הנאשם לחתום על התcheinות.

5. תמצית ראיות וטיעוני ב"כ המאשימה לעונש

הסניגור הגיש証據 לטענת חדר המיון של המרכז לבריאות הנפש אליו הובא הנאשם לאחר מעטו, ממנה עולה כי הנאשם בעל שיפוט ותובנה חלקים ואינו יודע להסביר את הדחף והטירוף שאחזה בו. עליה מתועדת חדר המיון שכן פסיכופתולוגיה המצדיקה אשפוז פסיכיאטרי דחוף, אך אין לשול מחלוקת דמנונסטרטיבית אובדןית ועל כן נדרשת השגחה [נ/1].

במסגרת טיעונו לעונש התיכון הסניגור למספר פסקין דין לרבות של מותב זה ועתר לקבוע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשים מסר ועד שנת מסר. לטענת הסניגור, אין מדובר באדם רגיל נורומטי ויש לשקל לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את העובדה שהוא סובל מהפרעה זו קוטבית והפרעה נפשית התנהוגותית, והוא בקשר עם המערכת הפסיכיאטרית כמעט כל חייו, ועל כן, יש להראותו כמו שיש לו אחריות חלקית או לפחות לא מלאה באופן המשפיע על מתחם העונש ההולם. עוד טען הסניגור, כי יש לשקל שה הנאשם הרגש מצוקה נפשית מיד לפני האירוע ולא היה מאוזן, ועל כן יש להסתפק בתקופה בה הוא עוצר [כ-5 חודשים עוד מעט]. בנוסף עתר הסניגור לשקל את העובדה כי הנאשם שנגזר על הנאשם מרוצה מאחריו סוג ובריח בתנאים של מעצר שהם קשים מתנאי מסר. באשר לפיזי, ביקש הסניגור להתחשב בעובדה שה הנאשם מקובל קצבת נכות ואף שהוא רוצה לפצצת את המתלוננת, הרי שיכולתו מוגבלת והוא ככל הנראה צפוי להשתלב בהוסטל או דיר מוגן לאחר השחרור וספק אם יוכל לעבוד.

6. הנאשם פנה לבית המשפט, הביע צער על מעשיו, סיפר שהוא בתקופה נפשית קשה ללא נטילת כדורים וכי למד על עצמו שלא לעשות זאת שוכב.

הדין

7. בגזרת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

מתחם העונש ההולם - הריגת כלב בנסיבות המקרא

8. בהריגתו את הכלב פגע הנאשם קודם כל בערכו המוגן של הגנה על החלש והתמים. האדם מצווה להגן על החיה המתקשה להגן על עצמה, כפי שנפסק למשל בرع"א 1684/96 **עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חממת גדר בע"מ**, פ"ד נא(3) 832 בעמ' 859 (1997):

"**צווינו מלידה להגן על החלש, ובעל-חיהם הם חלשים.** בעל - **חיהם ליד האדם הוא בילד,** תמים וחסר-הגנה. **התעללות בילד תזעزع אותנו וכן היא התעללות בחיה.** החיה - **כמונה** בילד - **הינה תמיימה.** אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עימנו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה איפוא להגן על החיה חלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש. **מצוות צער בעלי-חיהם באהה,** איפוא, להגן על בעלי-החיהם באשר הם, יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל יכולתו - **איש-איש ממוקמו - כדי** שהאדם לא יענה בעלי-חיהם, לא יתאכזר אליהם ולא יתעלל בהם. ומיליבו של האדם נחכבה **ההלכה ונוחוקו החוקים להגנת בעלי-החיהם.**"

חברה נוארה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה ליתר בעלי החיים בקרבה. מעבר לכך, ידענו כי מי שמתאזר ומתעלל מעיד על דפוסי התנהגות, והמתאזר ומתעלל בבעלי חיים, סופו שיפגע גם בני אדם [השווא: ע"פ (חי') 2627/07 אדרי נ' מדינת ישראל (3.1.2008)]. משכך, נפסק, יש להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים [רע"פ 8122/12 פחמאו נ' מדינת ישראל (27.1.2013); רע"פ 4987/15 סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל(19.7.2015)].

9. בכל הנוגע לעצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים, הרי שיש להביא בחשבון כי הריגת הכלב הייתה בנסיבות, קרי באוצריות תוך גרימת סבל לכלב. אין תימוכין בכתב האישום המתווןليلות ולזעקות כאב של הכלב, כפי שטענה התובעת בטיעוניה בכתב, אולם בהחלט נקל לשער מתיאור כתוב האישום בו הודה הנאשם כי הכלב סבל מהבעיות לפני שאכן נפח את נשותו, וכי אין מדובר בהריגה במכה אחת.

הנזק לבעל החיים היה נזק מלא, שהסתיים בהריגתו של הכלב.
בשים לב לכך, סבירי כי עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים גבוההה.

10. בבקשר של מידת האשם יש לשקו את מידת השיליטה, מידת המצוקה הנפשית, מידת הקربה לסיג וכדומה, כפי שנקבע במחנים הרלבנטיים המנויים בסעיף 40(א) בחוק העונשין, והכל על מנת לתת למעשה את גוון הפליליות הנכון.

אין עדות לתכנון מוקדם של המעשה. גם נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצעו על ידי הסניגור, כנסיבות עובדות המשפייעות על מתחם העונש ההולם אין מוסכמות. טענת הסניגור כי מצבו הנפשי של הנאשם עד כדי שליטה חלקית צריכים להשפיע על מתחם העונש ההולם נכונים אולם הם מותנים בהוכחתם כדבאי ולא נעשה כך בעניינינו.

עליה מהמסמך הרפואי שהוגש [ג/1] כי הנאשם מודע לכך שהתעלל בכלב אך לא רצה במוותו והוא מצטרע על מוותו של הכלב. גם אם לא רצה הנאשם בתוצאה, הרי שעצם הקטנו את הכלב מלמדת על של ערכי ממשמעותי. ואוסיף שגם התעללות שאין בה כוונה להמית - רעה היא ומלמדת על של מוסרי ממשמעותי.

ועדיין, הגים שלא הוכח כדבאי, אני מוכן להניח לקולה את מצבו הנפשי של הנאשם כעולה מתעוזת חדר המין ואת ההשפעה של מצב זה על יכולתו להבין עד תום את הפגם שבמעשיו, ועל כן אני סבור לקבוע כי מידת הנאשם בגיןוניות.

11. באשר למדיניות הענישה הנוגנת, ניתן למצוא כאמור מנגנון רחב של עונשים, בהתאם למנעד הנסיבות הקונקרטיות. מצאתי בתחום סימנים במרקם הבאים:

ברע"פ 2202/05 **שامي נ' מדינת ישראל** (23.3.2005) [הגוש על ידי המאשימה] נדון עניינו של נאם שירה בכלב וגרם למותו. הוא הורשע גם בעבירות של ירי באזר מגורים (במתוכנותו לפני התקיקן האחרון) וכן בעבירה של בידי ראיות ונדון ל-8 חודשים מאסר בפועל.

ברע"פ 4987/15 **סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (19.7.2015) אושר עונש של 4 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, שנגזר על הנאשם שהתעלל בגור חתולים ברחוב, דרך על רגלו והמיתן.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 18-07-3710 **קנדLER נ' המשרד לאיות הסביבה** (6.11.2018) נדון הנאשם לעונש של 6 חודשים מאסר בפועל בגין גרים היזק לצבת ים שעלה אל החוף להטיל את ביציה.

בעפ"ג (ב"ש) 24205-01-16 **לי נ' מדינת ישראל** (1.4.2016) נדון הנאשם שהטיח את גורת הכלב של אחותו אל הקיר וגרם למותה. הוא נדון לעונש של 5 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (ב"ש) 13290-02-10 **מדינת ישראל נ' קגן** (15.9.2010) נדון נאשמת שהשליכה כלבה וגור כלבים

מחלון דירתה [הכלבים נחבלו]. היא נדונה לעונש של 3 חודשים מאסר בפועל.
בע"פ (ח'י) 2627/07 **אדרי נ' מדינת ישראל נ' 3.1.2008** (3.1.2008) הנ"ל נדון עניו של נאשם שהשליך מחלון ביתו שני גורי חתולים, כשאחד מהם מת לאחר נפצע. הוא נדון לעונש של 3 חודשים מאסר בפועל.
בת"פ (ב"ש) 23829-09-19 **מדינת ישראל נ' זיאדנה 11.5.2020** (11.5.2020) נדון ענינו של נאשם שהרג אפרוחים אגב אלימות גם כלפי בני משפחתו האחרים. באשר לחלק של הריגת האפרוחים נתמי דעת כי מתוך העונש ההולם בנסיבות דומות נע בד"כ בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד לשנת מאסר.
בת"פ (רמ') 34492-03-19 **מדינת ישראל נ' רадי אבו עאנם 26.11.2019** (26.11.2019) נדון נאשם שרוצץ גולגולות של 3 כלבים. נקבע מתוך עונש הולם שבין 6 ל- 24 חודשים מאסר בפועל.
בת"פ (כ"ס) 2716/04 **מדינת ישראל נ' חאלד 6.9.2006** (6.9.2006) נדון נאשם אשר התעלל בכלב בכר שקשר אותו למשאית וגרר אותו על כביש ראשי במהירות גבוהה כשהכלב נחבט מצד לצד עד שמת. הנאשם נדון לעונש של 7 חודשים מאסר בפועל. מדובר כמובן במקרה חמור מהקרה שבפנינו בעצמת ההתעללות.
בשים לב לכל האמור, אני קובע כי מתוך העונש ההולם ינווע בין 5 ל-15 חודשים מאסר בפועל.

גזר הדין

12. אין מקום לסתות ממתחם העונש ההולם ולא הוציא כל אפיק טיפולו.
13. הנאשם כבן 25, ללא רישום פלילי. עליה מתעודת חדר המין כי הנאשם עשה בעבר שימוש בסמים והוא אושפז במחלקה לתחלאה כפולה. הוא נטל תרופות פסיכיאטריות בעבר ויש לו מרשםים לתרופות שכאלו, אולם הוא לא מתמיד בטיפול.
14. הנאשם נטל אחריות, חסר בזמן שיפוטו והוא מבין היום את הצורך באיזון התרופתי.
15. הצדדים לא חולקים כי יש לגוזר את דיןו של הנאשם ברף התחרות של ממתחם העונש ההולם.
16. סבורני כי יש מקום להורות על פיצוי בשל עצמת הנפש שבוואדי נגרמה לבעלת הכלב. קשה לאמוד את הפיצוי ההולם במקרה זה, שהוא בעיקר פיצוי לנפש, ואני קובע אותו על דרך של אומדן בסך 1,500 ל"נ.
17. אני קובע במקביל גם קנס שיועבר לזכות הקורן לבعلي חיים על מנת לתת ביטוי וחשיבות לקורן זו לשמריה על בעלי חיים ומטען חשיבות להגנה להם. עם זאת בשים לב ליכולתו הכלכלית המוגבלת של הנאשם, אני קובע את הकנס בתחרתית של ממתחם שבין 500 ל-1,000 ל"נ. האיזון יבוצע על דרך של התחרויות.

גזר הדין

18. נוכח כל האמור, לאחר שבחןתי את נסיבות העבירה, את חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ובחןתי את נסיבותיו האישיות ממתחם העונש ההולם, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:
(א) 5 חודשים מאסר בפועל בגין תיקופת המעצר לפי רישומי שב"ס.
(ב) 4 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממסר ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור על כל עבירות אלימות, הן כלפי אדם והן כלפי בעל חיים.
(ג) קנס בסך 500 ל"נ או 5 ימי מאסר תMORETO. הקנס ישולם ב-2 תשלום מילויים החל מיום 1.3.2021 וב-1 לחודש לאחריו ואם לא ישולם אחד התשלומים במועד תumption היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק. הקנס יועבר לזכות הקורן לבعلي חיים ממשרד החוקלאות.

(ד) הנאשם יפיצה את בעלת הכלב, ע.ת. 1, בסך 1,500 ₪. הסכום ישולם ב-3 תשלוםיים החל מיום 1.12.2020 ואם לא ישולם אחד התשלומיםatum תועד היתרתו לפירעון מיידי ויתווסף הפרשי הצמדה וריבית כחוב.

(ה) הנאשם יחויב בהתחייבות על סך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות כלשהי לרבות כלפי בעלי חיים וזאת ממשך שלוש שנים מהיום. בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019, תוצחר ההתחייבות לפרטוקול.

כל תשלום שישולם יזקיף תחיליה לטובות הפיזיו ורק לאחר מכן לטובות הקנס.
על הנאשם לדאוג לקבל שובי תשלום במציאות בית המשפט ולא תישמע טענה שלא קיבל אותם בדואר.
המואימה תdag למסור פרטי נזוק בתוך 21 ימים למציאות בית המשפט.
זכות ערעור בתחום 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן והודיע היום ה' תשרי תשפ"א, 23/09/2020 במעמד הנוכחים.

איתם ברסלר-גונן, סגן נשיא

החלטה

התחייבות הנאשם נרשמה לפרטוקול.

ניתנה והודעה היום ה' תשרי תשפ"א, 23/09/2020 במעמד הנוכחים.

איתם ברסלר-גונן, סגן נשיא

הוקלד על ידי אילינור בסטקר